

Arrest

nr. 185 543 van 19 april 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 september 2013 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 september 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid met nummer 111 133 van 30 september 2013.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANEELS, die *loco* advocaat M. VAN DEN BROECK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 20 oktober 2009 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische overheden die leidde tot het arrest met nummer 53 844 van 23 december 2010 van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

1.2. Op 8 februari 2011 werd een eerste beslissing genomen in hoofde van verzoeker tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

1.3. Op 15 maart 2011 diende de verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 21 april 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) de beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13*quater*).

1.4. Op 21 december 2012 werd aan verzoeker opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven.

1.5. Op 26 september 2013 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering ter kennis gebracht. Dit is de eerste bestreden beslissing.

Diezelfde dag wordt tevens de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod ter kennis gebracht. Dit vormt de tweede bestreden beslissing.

1.6. Bij arrest met nummer 111 133 van 30 september 2013 heeft de Raad bij hoogdringendheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissingen bevolen.

1.7. Op 3 maart 2015 kent de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus toe aan de verzoekende partij.

1.8. Op 31 maart 2015 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een A-kaart, die inmiddels werd verlengd tot 20 maart 2018.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve werpt de Raad een exceptie van gebrek aan het rechtens vereiste belang op. Uit de recente informatie verkregen van de verwerende partij op grond van artikel 39/62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) blijkt immers dat de verzoekende partij op 3 maart 2015 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037) en moet de verzoekende partij het bestaan van een belang aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Aan de verzoekende partij werd op 3 maart 2015 de subsidiaire beschermingsstatus en aldus een (in eerste instantie tijdelijk) verblijfsrecht toegekend. Ten gevolge hiervan ontving zij een verblijfsvergunning (A-kaart), thans geldig tot 20 maart 2018.

Aangezien de verzoekende partij overeenkomstig artikel 49/2, § 1, van de vreemdelingenwet als genietster van de subsidiaire beschermingsstatus wordt beschouwd en tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk is toegelaten, werd het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten impliciet, doch zeker ingetrokken. Bijgevolg kan het nooit meer worden uitgevoerd. De eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing kan aan de verzoekende partij geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Voorts wijst de Raad erop dat geen inreisverbod mogelijk is zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898). De Raad stelt vast dat het *in casu* bestreden inreisverbod gekoppeld wordt aan het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. De

impliciete intrekking van het bevel om het grondgebied te verlaten leidt dan ook tot de impliciete intrekking van de *in casu* tweede bestreden beslissing (RvS 16 december 2014, nr. 229.575).

Aangezien de verzoekende partij op 3 maart 2015 de subsidiaire bescherming verkregen heeft waardoor zij verblijfsrecht geniet op het Belgische grondgebied, kan zij aldus niet meer het voorwerp uitmaken van een inreisverbod. Daarenboven bepaalt artikel 74/11, §3, tweede lid, van de vreemdelingenwet dat een inreisverbod niet kan ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad is dan ook van oordeel dat *in casu* het actueel belang ontbreekt.

De verzoekende partij bevestigt ter terechtzitting dat zij geen actueel belang meer heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissingen.

Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk.

3. In toepassing van artikel 39/82, §8, van de vreemdelingenwet wordt de bij uiterst dringende noodzakelijkheid bevolen schorsing opgeheven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend zeventien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT